

УДК 811.111'23'37'42:159.9

DOI <https://doi.org/10.17721/fovia.philologica/2026/11/8>**Іляна ПОЛІЩУК***асистент кафедри германської філології та перекладу, Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича, вул. Коцюбинського, 2, м. Чернівці, 58012, Україна***ORCID:** 0009-0004-4853-9950*i.polishchuk@chnu.edu.ua*

Бібліографічний опис статті: Поліщук І. (2026). Номінативне поле концепту *PSYCHOTRAUMA* в англomовному медіакультурному дискурсі. *Folia Philologica*, 11, 66–79, doi: <https://doi.org/10.17721/fovia.philologica/2026/11/8>

НОМІНАТИВНЕ ПОЛЕ КОНЦЕПТУ *PSYCHOTRAUMA* В АНГЛОМОВНОМУ МЕДІАКУЛЬТУРНОМУ ДИСКУРСІ

Статтю присвячено практичному дослідженню номінативного поля концепту *PSYCHOTRAUMA* в англomовному медіакультурному дискурсі. Дослідження передбачає виявлення одиниць мови, що вербалізують стан травми, та побудову їхньої ієрархічної моделі з урахуванням ядерних та периферійних сегментів. Матеріалом дослідження слугують 764 номінативні одиниці, виокремлені з різножанрових медіатекстів: анімаційного серіалу *BoJack Horseman*, подкасту *Terrible, Thanks for Asking*, есе платформи *Modern Loss*, відео *TikTok* та піснених композицій, що супроводжують *TraumaTok*-контент. У результаті виокремлено 24 лексико-тематичні групи, що в процесі концептуальної інтеграції сформували шість домінантних макрополів, які структурують медіарепа-зентацію психотравми. Зокрема, афективно-психічне макрополе акумулює номінації гострих емоційних станів; наративно-мнемічне – вербалізує специфіку фрагментарності спогадів та нав'язливих ретроспекцій; макрополе міжособистісних стосунків – фіксує деструкцію соціальних зв'язків та порушення прив'язаностей; соціокуль-турне – виявляє зовнішні чинники травматизації; тілесно-екзистенційне – об'єктивує соматизацію болю; коу-пінгове – репрезентує мовні стратегії психологічного захисту. Встановлено, що внутрішня архітектоніка номі-нативного поля відзначається особливою динамікою зон. Ядерний сектор утворюють стилістично нейтральні лексеми з високим рівнем семантичної абстракції – (*trauma, grief, loss, anxiety, pain*). Близня периферія пред-ставлена клішованими конструкціями, що маркують когнітивні стани (*intrusive thoughts, emotional numbness, overwhelming*). Найбільш репрезентативно в медіадискурсі виявляється дальня периферія, представлена інтен-сивними індивідуально-авторськими метафорами й образними формулами (наприклад, *drowning in trauma, whole life bloomed and withered, emotional scar tissue*). Саме цей сегмент номінацій забезпечує афективну глибину та візуалізацію травми, трансформуючи суб'єктивний досвід у доступний для масової аудиторії соціокультурний наратив. Медіакультурний дискурс не просто ретранслює психологічні знання, а активно формує нові сценарії сприйняття травми, надаючи їй виразного та символічного навантаження.

Ключові слова: дискурс-аналіз, медіакультура, концептуальна структура, афективна репрезентація, лінг-вальні маркери травматичного досвіду.

NOMINATIVE FIELD OF THE CONCEPT *PSYCHOTRAUMA* IN THE ENGLISH-LANGUAGE MEDIACULTURAL DISCOURSE

Iliana POLISHCHUK*Assistant at the Department of Germanic Philology and Translation, Yuriy Fedkovych Chernivtsi National University, Kotsiubynskoho str., 2, Chernivtsi, Ukraine, 58012***ORCID:** 0009-0004-4853-9950*i.polishchuk@chnu.edu.ua*

To cite this article: Polishchuk I. (2026). Nominatyvne pole kontseptu *PSYCHOTRAUMA* v anhlomovnomu mediakulturnomu dyskursi [Nominative Field of the Concept *PSYCHOTRAUMA* in

the English-language Mediacultural Discourse]. *Folia Philologica*, 11, 66–79, doi: <https://doi.org/10.17721/folia.philologica/2026/11/8>

The article explores the empirical parameters of the nominative field of the PSYCHOTRAUMA concept within English-language media cultural discourse. The study aims to identify the lexical units that verbalize traumatic states and to construct their hierarchical model, grounded in the core-periphery principle. The research corpus comprises 764 units drawn from diverse media genres, including the animated series BoJack Horseman, the podcast Terrible, Thanks for Asking, essays from the Modern Loss platform, TikTok videos, and musical compositions associated with TraumaTok content. The analysis reveals 24 lexico-thematic groups which, through conceptual integration, converge into six dominant macrofields that structure the media representation of psychotrauma. Specifically, the affective-psychological macrofield accumulates nominations of acute emotional states; the narrative-mnemic macrofield verbalizes the fragmentation of memory and intrusive flashbacks; the interpersonal macrofield captures the destruction of social ties and attachment disorders; the socio-cultural macrofield identifies external traumatizing factors; the somatic-existential macrofield objectifies the somatization of pain; and the coping macrofield represents linguistic strategies of psychological defense. It is established that a distinct zonal dynamics characterize the internal architectonics of the nominative field. The core comprises stylistically neutral lexemes with high semantic abstraction (trauma, grief, loss, anxiety, pain). The near periphery features formulaic expressions marking cognitive states (intrusive thoughts, emotional numbness, overwhelming). The distal periphery proves to be the most prolific within media discourse, characterized by evocative individual-author metaphors and figurative idioms (e.g., drowning in trauma, whole life bloomed and withered, emotional scar tissue). This particular segment facilitates affective depth and the visualization of trauma, transforming subjective experience into a socio-cultural narrative accessible to a mass audience. Media cultural discourse transcends the mere transmission of psychological knowledge, actively shaping new cognitive scenarios of trauma perception through symbolic and expressive framing.

Key words: discourse analysis, media culture, conceptual structuring, affective representation, linguistic markers of traumatic experience.

Актуальність проблеми. Психотравма є одним із ключових феноменів сучасної свідомості, детермінуючи когнітивні, поведінкові та емоційні реакції людини. Впродовж останніх десятиліть спостерігається зростання інтересу до природи травматичного досвіду, механізмів його проживання та мовної репрезентації. Особливої актуальності ця проблематика набуває в умовах трансформації комунікативного середовища, де центральне місце посідають цифрові медіа. Саме медіакультурний дискурс – відкритий, динамічний, варіативний – слугує вагомим середовищем актуалізації та нормалізації психотравм, засобів їх вербалізації та інтерпретації.

Незважаючи на міждисциплінарну увагу до травми в контексті психології, соціології та культурології, у лінгвістиці ще відсутня цілісна теоретична модель її мовного вираження. Висока варіативність дискурсивних форм, множинність платформ (подкасти, фільми, серіали, музика, блоги), швидка зміна жанрових рамок, розмитість між публічними та приватними висловлюваннями ускладнюють системний

аналіз номінативних одиниць, що використовуються для позначення травматичного досвіду. Фрагментарність, емоційна насиченість та експресивно-афективний характер мовних проявів психотравми в медіасередовищі створюють методологічні виклики для її лінгвістичного аналізу.

Питання концептуалізації та мовної репрезентації ментальних станів залишається об'єктом уваги сучасних науковців, що зумовлено постійною трансформацією способів вербалізації соціокультурного досвіду в умовах інтенсивної медіатизації суспільства. У формуванні теоретичної бази концептології визначальну роль відіграють праці Є. Чекаревої (Чекарева, 2017: 416), О. Селіванової (Селіванова, 2010), В. Іващенко (Іващенко, 2006), Н. Плотнікової (Плотнікова, 2020), Л. Лисиченко (Лисиченко, 2004) та ін..

Фундаментальне значення для розвитку вітчизняної лінгвоконцептології мають праці Л. Лисиченко, яка обґрунтувала роль мови як релевантного інструменту об'єктивації склад-

них психоментальних станів людини. Мовна картина світу не лише фіксує знання про об'єктивну дійсність, а й виступає засобом вербалізації духовного світу, що є результатом когнітивних та логіко-ментальних процесів. У межах цього підходу особлива увага приділяється моделюванню концепту як багаторівневої структури. Архітектоніка ментальних утворень розглядається через призму ієрархії їхніх складників – окремих ознак та когнітивних зв'язків, що в сукупності формують цілісний образ сегмента картини світу.

В. Іващенко обґрунтовує специфіку концептуальної репрезентації фрагментів знання у межах науково-мистецької картини світу, акцентуючи увагу на когнітивних механізмах структурування досвіду. Дослідниця розробляє методику опису концептуальних структур, виокремлюючи в їхній архітектурі вузли – осередки смислової концентрації – та слоти – забезпечують функціональну динаміку концепту (Іващенко, 2006).

Важливе місце для даної розвідки посідає дефініція О. Селіванової, яка визначає концепт як глобальну інформаційну структуру свідомості та різносубстратну одиницю пам'яті, що акумулює сукупність вербальних та невербальних знань про об'єкт пізнання. Дослідниця трактує концепт як оперативну змістову одиницю ментального лексикону, в якій зафіксовано соціокультурний досвід індивіда. Генеза цього терміна виводиться із середньовічного концептуалізму (П. Абеляр) та сучасної філософії Ж. Дельоза та Ф. Гваттарі, де концепт є «вузлом сітки», простягнутої крізь хаос дійсності, що зумовлює його динамізм, неізолюваність від інших ментальних структур та відкритість (Селіванова, 2006).

Вагомим є підхід Н. Плотнікової, яка пропонує ієрархічну модель організації знань. Дослідниця обґрунтовує виокремлення мікроконцептосфери – тематично згрупованого сегмента загальної концептосфери, що репрезентує певну ділянку концептуальної картини світу через сукупність споріднених одиниць пам'яті. Таке структурування дозволяє диференціювати складні ментальні поля на окремі функціональні фрагменти, де вербалізація досвіду відбувається через інтеграцію лінгвальних, соціокультурних та психологічних аспектів. Авторка виокремлює п'ять основних парадигм дослід-

ження концепту: філософська, психологічна, літературознавча, логічна, культурологічна (Плотнікова, 2020).

Вагомим напрямом мовознавчих студій є безпосереднє моделювання номінативного поля концептів. Практичний досвід даної категоризації відображено у працях таких науковців, як В. Мартин – *ХВОРОБА* (Мартин, 2018: 75–77), Т. Врублевська систематизувала номінації на позначення *ПОДІЛЛЯ* (Врублевська, 2014: 49–51), у роботі Ю. Дріч проаналізовано дихотомію *РАДІСТЬ/ПЕЧАЛЬ* (Дріч, 2014: 22–26), в У. Паньків реалізовано категоризацію концепту *ЩАСТЯ* (Паньків, 2023: 63–71), І. Боднар на матеріалі концепту *ОСВІТА* (Bodnar, 2019: 61–64), В. Дячук – (Дячук 2023: 242–253).

Оскільки матеріалом дослідження слугує медіапростір, необхідним етапом є звернення до специфіки медіакультурного, проблематика якого посідає наразі помітне місце в сучасній лінгвістиці.

Зокрема, Т. Іванюха досліджує еволюцію діалогічних відносин між медіа та культурою, простежуючи їхню динаміку від етапу простої репрезентації до глибокої медіатизації, за якої культурні продукти набувають медійних форм. Т. Іванюха наголошує, що в сучасну інформаційну епоху традиційні соціокультурні феномени трансформуються у новітні культурно-комунікативні практики. Внаслідок такої синергії сучасні медіа виходять за межі звичайних посередників-трансляторів і перетворюються на активних суб'єктів, що самостійно визначають соціальну реальність та конструюють суспільну взаємодію.

Фундаментальні засади медіалінгвістичного підходу окреслює Н. Анжогіна визначає базовим концептом цієї галузі – медіатекст (зокрема його аудіовізуальні формати), що одночасно транслює соціокультурні смисли та конструює комунікацію. Дослідниця акцентує увагу на тому, що сучасна медіамова здатна провокувати «медіаефект» і стан «мімезису» – занурюючись в інфопростір, реципієнти підсвідомо починають репродукувати та поширювати запропоновані їм патерни (Azhogina, 2023).

І. Пянковська розробляє багаторівневу методологію комплексного аналізу медіадискурсу, яка інтегрує лінгвокогнітивний, структурний, комунікативно-прагматичний та динаміко-функціональний підходи. Дослідниця обґрун-

товує доцільність застосування тривимірної лінгвістичної моделі (інтратекстуальний + транстекстуальний + рівень дискурсивних дій), що дозволяє дослідити функціонально-стилістичні параметри та персуазивний потенціал текстів (Пянковська, 2022).

Л. Шевченко та Д. Сизонов трактують медіадискурс як глобалізований системний феномен комунікативно-інформаційного суспільства. Це специфічний ментальний комунікативний простір, у межах якого відбувається не лише трансляція фактів, а й вербалізація когнітивної діяльності соціуму. Медіатекст постає поліфункціональною смисловою системою, що виникає внаслідок реалізації певної дискурсивної стратегії та слугує інструментом конструювання суб'єктивної картини світу (Шевченко, Сизов, 2021).

Зважаючи на те, що об'єктом дослідження є ментальні конструкти, важливим є звернення до праць О. Тараненко щодо специфіки смислової трансформації у медіасередовищі. Дослідниця обґрунтовує перехід від формату «сміслових війн», де пріоритетним постають не факти, а ціннісні інтерпретації та ментальні настанови реципієнтів. За цією концепцією, медіасередовище функціонує на перетині реміфологізації (спрощення складних явищ до бінарних опозицій) та демасифікації (емоційна інтимізація контенту) (Тараненко, 2016). У таких координатах медіатекст постає інструментом конструювання картини світу, що забезпечує ефективну актуалізацію та об'єктивацію концепту PSYCHOTRAUMA.

Метою дослідження є виявлення та аналіз лексичних одиниць, що формують цілісну номінативну структуру номінативного поля концепту PSYCHOTRAUMA в англomовному медіакультурному дискурсі.

Досягнення поставленої мети передбачає розв'язання таких завдань:

- виокремлення теоретичних засад вивчення номінативного поля концепту в межах лінгвоконцептології та медіалінгвістики;
- формування корпусу номінативних одиниць англomовного медіакультурного дискурсу, що слугують засобами вербалізації концепту PSYCHOTRAUMA;
- побудова номінативного поля концепту PSYCHOTRAUMA з урахуванням його внутрішньої структури;
- аналіз складників поля, визначивши специфіку лексико-семантичних груп і відповід-

них макрополів, які репрезентують феномен *PSYCHOTRAUMA* у сучасному дискурсивному просторі.

Методи дослідження. Специфіка концепту *PSYCHOTRAUMA* та особливості його реалізації в медіакультурному просторі визначають вибір дослідницького інструментарію. Провідним алгоритмом дослідження слугує багаторівнева модель аналізу дискурсу *DIMEAN* (Diskurslinguistische Mehr-Ebenen-Analyse), розроблена І. Варнке та Й. Шпітцмюллером (Варнке, 2008: 3–54). Робота фокусується на двох її вимірах: інтертекстуальному та транстекстуальному. Зокрема, інтертекстуальна площина охоплює *лінгвістичну селекцію, класифікацію та контекстуально-інтерпретаційне вивчення* відібраного матеріалу. Цей етап забезпечує подальше конструювання лексико-семантичних груп і макрополів. Транстекстуальний зріз орієнтований на виявлення наскрізних домінант репрезентації психотравми шляхом *зіставлення повторюваних лексико-семантичних одиниць* у межах різножанрових медіатекстів.

Поряд із цим, архітектоніка номінативного поля концепту *PSYCHOTRAUMA* моделюється із залученням *структурно-семантичного підходу* в межах концептологічної парадигми. Такий ракурс уможливив виокремлення ядерного та периферійних секторів через чітку ідентифікацію прямих, похідних, переносних та контекстуальних номінацій концепту.

Встановлення семантичних параметрів одиниць здійснюється за допомогою *компонентного аналізу*, тоді як специфіка їх функціонування та експресивного навантаження в англomовних медіатекстах розкривається завдяки *контекстуальному аналізу*.

Виклад основного матеріалу дослідження. Останні десятиліття відзначаються стрімкою медіатизацією комунікації, що зумовлює формування нової та динамічної сфери культури – медіакультурного дискурсу. За М. Фуко, дискурс можна розуміти як сукупність текстів, що об'єднані спільним змістовим полем. За К. Зауером, дискурс – структурована єдність тематичних ліній, які системно проявляються в текстах. За Д. Буссе, дискурс є мережею знаків і смислів, що формують впорядковані траєкторії знання (Пянковська, 2022). Тому спираючись на наведені дефініції, медіадискурс доцільно трактувати як складну комунікативну систему,

у межах якої різножанрові тексти (новинні, художні, публіцистичні, цифрові, соціальні) формують спільне семантичне поле, відтворюючи при цьому стійкі лінії та вибудовуючи власні мережі значень.

Англомовний медіакультурний дискурс сформувався як окрема дослідницька одиниця у XX столітті, коли медійний простір став ключовим детермінантом трансформації масової комунікації та інструментом глобального культурного виробництва. У цьому контексті медіатекст виступає базовою одиницею функціонування медіакомунації. (Luginbühl, 2015). Цей підхід дає змогу аналізувати медіа не просто як сукупність технологічних каналів передачі інформації, а передусім як соціокультурний простір генерування та трансляції смислів.

Глобальна медіатизація охоплює не лише стрімкий розвиток комунікативно-технологічних засобів, а й глибинні зміни у способі життя та структурі свідомості сучасної людини (Kho, 2014). Такі трансформації формують як постійну потребу в швидкому доступі до інформації, так і посилюють прагнення до публічної самопрезентації, що реалізується висловленням емоцій, позицій та переживань (Bluhm, 2000).

У межах такої парадигми медіапростір постає не лише каналом передачі інформації, а й важливим механізмом соціальної рефлексії та трансляції досвіду. Саме в медійному просторі наразі відбувається активна циркуляція значної частини соціального досвіду, наприклад досвіду вразливості, травматичних переживань та психічних станів. Цей процес зумовлює актуальність медіадискурсивних досліджень, адже медіакультура не лише віддзеркалює соціальні процеси, а й формує способи їх інтерпретації, закріплює нові моделі мовної поведінки, комунікативні практики та типи репрезентації індивідуального досвіду. Дослідження даного дискурсу зробить можливим осмислення мовних механізмів, крізь які сучасне суспільство конструює колективні уявлення про психотравму та способи її переживання.

Медіакультурний дискурс постає як поліструктурний простір, у межах якого поєднуються три основні медійні формати: друковані + (адуіовізуальні/аудіальні) + електронні. І. Пянковська зазначає, що ці медійні формати формують єдине семантичне поле. Така струк-

тура забезпечує взаємодію різних семіотичних джерел: публіцистичні медіа + вербально-акустичні та образні засоби відеоконтенту + цифрові формати (соціальні мережі, онлайн-видання та блоги) (Пянковська, 2022). Ця багатоформатність обумовлює надзвичайну варіативність мовних засобів, за допомогою яких вербалізуються соціально значущі явища, зокрема і психотравма.

Саме тому подальший аналіз потребує звернення до концептуального рівня, де окреслюється структура репрезентації психотравми в мовленні в медіакультурному просторі. Згідно з підходом Ю. Дріч, концепт як ментальне утворення, піддається лінгвістичному опису виключно через вивчення мовних засобів його зовнішньої об'єктивації. Такий ракурс вимагає ідентифікації вичерпного переліку лексичних одиниць, у яких знаходить відображення певна когнітивна структура. Відтак, цілісна сукупність вербальних репрезентантів, що фіксують концепт у конкретний момент його функціонування, і визначається як номінативне поле. (Дріч, 2014).

Як підкреслює І. Боднар, у межах когнітивної лінгвістики номінативне поле – цілісна сукупність мовних одиниць, які репрезентують основні ознаки концепту. Формування номінативного поля базується на доборі лексем, які актуалізують даний концепт у дискурсі, та його одиниці можуть відноситись до різних частин мови (Боднар, 2015).

У лінгвокогнітивній традиції номінативне поле має багаторівневу систему. Ця ієрархія має таку структуру: центр (ядро) – лексеми, які прямо називають концепт, і є його синонімами, та виступають основними вербалізаторами; периферія – засоби відтворення ознак концепту, його смислових відтінків та контекстуальних актуалізацій.

Загалом до складу номінативного поля належать прямі найменування – синоніми концепту, та похідні найменування: споріднені за коренем слова (різні частини мови), контекстуальні відповідники, авторські найменування. Сюди також належать стійкі словосполучення, фразеологізми, прислів'я та приказки, метафори, порівняння, та інші словосполучення, що репрезентують ознаки концепту. Тут як словникові дефініції, так і тексти різних жанрів (від наукових до художніх) – де концепт отримує

додаткове наповнення та забарвлення (Дріч, 2014).

Як зазначає В. Мартин, джерелами матеріалу слугують не лише словникові дефініції, енциклопедичні статті, чи інші експлікативні тексти, але й наукові, публіцистичні, художні твори, де концепт реалізується через різні форми мовного втілення. В архітектоніці номінативного поля ядерну зону традиційно утворюють лексичні одиниці з максимальним рівнем семантичного узагальнення, які вирізняються найвищою частотністю вжитку та стилістичною нейтральністю. Натомість елементи центру та ближньої периферії слугують засобом репрезентації колективного досвіду, загальноприйнятих та культурно закріплених знань. Водночас дальня периферія акумулює асоціативно-образні та індивідуально-авторські номінації, що забезпечують об'єктивацію суб'єктивних, виключно контекстуально детермінованих смислів. (Мартин, 2018).

У дослідженнях номінативного поля поширеним підходом є структурування фактичного матеріалу за принципом лексико-тематичних груп та їх узагальнення у тематичні комплекси. За Л. Томнюк, лексико-тематичні групи – групи лексичних одиниць, об'єднаних спільною змістовою ознакою, що відображає певний фрагмент семантики концепту. Лексико-тематичні групи становлять мікрополя концепту, тоді як їх подальше об'єднання формує макрополя концепту – широкі комплекси, які генералізують зміст споріднених груп.

У практиці конструювання номінативних полів традиційним алгоритмом організації емпіричного масиву постає його диференціація на лексико-тематичні групи з їхньою наступною інтеграцією інтеграцією масштабніші тематичні блоки. Спираючись на теоретичні положення Л. Томнюк, такі угруповання доцільно розглядати як сукупність вербальних одиниць., згуртованих довкола інтегральної змістової ознаки для репрезентації певного сегмента концептуальної семантики. У межах такої ієрархії лексико-тематичні групи функціонують у статусі концептуальних мікрополів, тоді як їхній подальший синтез зумовлює появу макрополів – об'ємних конструктів, що забезпечують генералізацію змістового наповнення споріднених мікроутворень (Томнюк, 2018).

Ураховуючи викладені теоретичні засади та спираючись на методику польового моделювання, практичний етап розвідки було спрямовано на реконструкцію номінативного поля концепту *PSYCHOTRAUMA* в англomовному медіакультурному дискурсі. Дослідження передбачало послідовну реалізацію низки аналітичних етапів. Початковий етап полягав у формуванні репрезентативної вибірки фактичного матеріалу, що слугує емпіричним підґрунтям для подальшої ідентифікації вербалізаторів досліджуваного концепту.

Першим сегментом аналізу став серіальний дискурс, оскільки він забезпечує візуалізовані, розгорнуті та емоційно насичені форми прояву психотравми. У межах цього дослідження початкову увагу зосереджено на одному з найбільш показових зразків сучасної анімаційної драматургії – серіалі *BoJack Horseman*.

Як зазначає Л. Бредлі, у статті для видання *Vanity Fair*, анімаційний серіал *BoJack Horseman* постає унікальним зразком сучасного медіатексту, у якому мультиплікація є інструментом репрезентації психотравматичного досвіду. Авторка підкреслює, що серіал демонструє одну з найбільш послідовних моделей депресії, посттравматичного досвіду та внутрішньої деструкції героя (Bradley, 2018).

Оскільки дана розвідка становить початковий етап комплексного вивчення специфіки об'єктивації концепту *PSYCHOTRAUMA* в різних типах медіакультурного дискурсу, емпіричною базою для первинного аналізу слугує пілотний епізод анімаційного англomовного серіалу *BoJack Horseman*, 1 сезон, 1 серія (Netflix, 2014). Після опрацювання першого епізоду було сформовано корпус з 61 номінативної одиниці, що репрезентує травму через художні, метафоричні, іронічні та контекстуальні мовні засоби. Серед найяскравіших вербалізаторів, що відображають психотравматичні стани та деформоване самосприйняття персонажа, вирізняються такі метафоричні та образні конструкції: *life is just one long, hard kick in the urethra* – гіперболізована тілесна метафора тотального болю як моделі існування; *dumb guy eats bread, gets fat, the end* (із газетного заголовка) – це заголовок, що грубо спрощує й висміює досвід героя, зводячи його особисту історію до примітивного жарту та знецінюючи травматичний контекст; *I'm more horse than a man* – метафора фрагмен-

тації ідентичності, що передає розщеплення, самознецінення та внутрішній конфлікт.

Подальше дослідження передбачає залучення до аналізу аудіального сегмента медіакультурного дискурсу – зокрема подкастів, які наразі посідають особливе місце у публічному просторі обговорення психотравматичного досвіду. Подкасти є одними з найдинамічніших форматів сучасної медіакультури – вони забезпечують інтимність звучання, доступність на різних платформах, залучають широкий спектр аудиторії, де автори говорять про травму у неформальному та рефлексивному форматі.

Для аналізу обрано епізод Sad Nora and the Secret Baby із подкасту Terrible, Thanks for Asking авторки та ведучої Nora McInerney, чії роботи представлені на багатьох платформах (Apple Podcasts, Spotify, Google Podcasts тощо). Стилїстика подкасту – чесне та емоційно відкрите обговорення втрати та наслідків травми.

У зазначеному епізоді Нора розповідає про свою історію, де вона роками проживала смерть рідних, втрату дитини та пов'язані з цими подіями рефлексії: сором, почуття провини перед суспільством та ін.

У результаті транскрибування та подальшого опрацювання було виокремлено 240 номінативних одиниць, які репрезентують концепт *PSYCHOTRAUMA* в аудіальному дискурсі. Серед найяскравіших прикладів – низка метафор, що передають травматичний досвід: *darkness before dawn* – метафора граничного стану між відчаєм і надією; *bleeding to death internally* – метафора внутрішнього «крововиливу», що вербалізує соматизацію психічного болю; *emotional stew* – метафора «емоційного рагу», яка передає неконтрольоване змішання почуттів і стан емоційної перенасиченості.

Для доповнення аудіальної та візуальної складових медіакультурного дискурсу до аналізу було залучено розповіді з платформи Modern Loss – одного з найвпливовіших онлайн-ресурсів, присвячених особистим історіям втрати, горя та посттравматичного досвіду. Цей сайт – спільнота, що вирізняється високою емоційністю та відкритістю.

Залучення Modern Loss є доцільним, оскільки платформа репрезентує не інституціалізований, а повсякденний життєвий дискурс переживання психотравми.

У межах текстів Modern Loss для аналізу було обрано есе «The Ugliest Side of Grief» (Dalit Kaplan & Rebecca Soffer), де описано досвід жінки, яка пережила мертвонародження і стикається з раптовими та неконтрольованими спалахами ревності та злості, коли бачить вагітних жінок або батьків з дітьми.

Всього було виділено 73 номінативні одиниці, де одними з найрепрезентативніших були такі вислови: *grief slotted into chaos of life* – метафоричне окреслення того, як гострий стан горя поступово інтегрується в повсякденну хаотичність життя; *throw my computer out the window* – гіперболізоване емоційне реагування, що демонструє напруження, фрустрацію та неконтрольовані імпульси, спричинені тригерами втрати; *created a whole new monster* – метафора трансформації горя у складнішу емоційну конфігурацію (змішання гніву, заздрості, сорому), яка сприймається як внутрішній «монстр».

Водночас вивчення вербальної об'єктивації травматичного досвіду в межах текстоцентричних есе потребує подальшого доповнення через аналіз полікодових медіаформатів. Наступний етап передбачає звернення до TikTok-відео – одного з найдинамічніших сегментів сучасного медіакультурного англomовного дискурсу. Вибір цієї платформи зумовлений необхідністю простежити концептуальні ознаки *PSYCHOTRAUMA* у складному комунікативному просторі, де візуальні, аудіальні та вербальні шари взаємодіють у межах алгоритмічної логіки платформи. Раніше проведе дослідження «Deconstructing Tiktok Videos on Mental Health: Cross-sectional, Descriptive Content Analysis» (Basch, 2022) запропонувало базовий інструментарій для опису структурних компонентів TikTok-контенту, проте воно не орієнтоване на реконструкцію концепту та не охоплювало аналіз номінативних одиниць у лінгвокогнітивній перспективі. Тому цей алгоритм став відповідною точкою.

На основі запропонованої авторами схеми було розроблено та модифіковано власний алгоритм, адаптований до завдань концептологічного аналізу. До базових параметрів (setting, аудіальний текст, overlay-текст, хештеги, коментарі, тип травми, наявність попереджень, індикатори емоцій та ін.) було додано нові категорії: коментарі до відео, семіотичні та невербальні

маркери, категорія «тип травми», виявлені номінативні одиниці, інтерпретація хештегів, емоційна модальність аудіо та тексту, інтертекстуальність та культурні посилання.

Для аналізу за модифікованим алгоритмом було відібрано 4 TikTok-відео, отримані шляхом прямого пошуку за ключовим словом «trauma» у відкритому доступі платформи. Такий підхід дозволив зафіксувати найактуальніші та найрепрезентативніші медіапрактики TraumaTok, оскільки саме за цим маркером алгоритм Tiktok пропонує контент, у якому користувачі найчастіше вербалізують психотравматичний досвід, реагують на нього або взаємодіють з ним у коментарях.

Кожне з чотирьох відібраних відео було проаналізовано за всіма блоками модифікованої анкети – візуальним, аудіальним, текстовим, семіотичним, коментарним та концептуально-номінативним – це дало комплексне уявлення про функціонування концепту *PSY-CHOTRAUMA* у коротких відео TikTok. Загалом виділено 209 номінативних одиниць після комплексного аналізу TikTok-відео.

У TikTok-корпусі особливо показовим є поєднання вербальних і невербальних знаків, що разом формують характерну семіотичну мережу репрезентації психотравми. Відібрані відео демонструють високу метафоричну насиченість: *drowning in trauma* – відчуття повної емоційної перевантаженості, коли психічний біль сприймається як стихія, що затягує; *sit and watch it burn* – метафоризує безсилля перед власними емоціями та досвідом, який неможливо загасити або контролювати; *on the burner / on the highest heat* – описує чергування фаз травматичного афекту – від тліючої присутності до інтенсивного емоційного загострення.

Не менш важливими є семіотичні маркери у формі емодзі, що виконують чіткі контекстуальні функції в межах TraumaTok: ❤️ (червоне серце) – сигналізує про глибоку емоційну солідарність, підтримку або «болісне співчуття». У контексті травми це означає розуміння інтенсивності болю та спільної вразливості.

💗 (біле серце) – маркер приглушених, «вичерпаних» емоцій. У TikTok-дискурсі психотравма часто використовується як символ тихої, стриманої емпатії після тривалої боротьби або хронічного болю. 🤗 (обійми) – іконічний знак колективної підтримки. У коментарях він функ-

ціонує як невербальний жест співпереживання та розділення досвіду, особливо тоді, коли слова здаються недостатніми.

У сукупності ці одиниці створюють складний семіотичний простір TraumaTok – «місце», що функціонує як цифрова форма підтримки, обміну досвідом та взаємного визнання болю.

Наступний сегмент корпусу становили музичні треки, що супроводжують «травматичні» відео у TikTok. Оскільки саме аудіальний шар задає емоційне наповнення відео та визначає його інтерпретаційні рамки, було доцільним включити до аналізу найуживаніші композиції, асоційовані зі словом *trauma*. До аналізу увійшли такі композиції: Radiohead – *Let Down*, Sufjan Stevens – *Futile Devices*, Adrianne Lenker – *Forward Beckons Rebound*, Wifiskeleton & Wanna Be a Jack-o-Lantern – *Nope Your Too Late I Already Died*, Hildir Svensson & Six Dior – *Innocence*, Tyler, the Creator – *Like Him*.

У ході аналізу було виявлено 181 номінативну одиницю. Серед найрепрезентативніших лексичних одиниць, виокремлених із пісенних текстів, були: *crushed like a bug in the ground* – яскрава метафора з *Let Down* (Radiohead), що передає відчуття тотальної знеціненості, припинення та внутрішнього «розчавлення», характерного для депресивних і посттравматичних станів. *I'm so stuck* – формула емоційної стагнації з *Nope Your Too Late I Already Died*, яка відтворює досвід застрягання, безсилля та «емоційного паралічу», властивого CPTSD. *Rip a page out the book* – метафора зі спробою «стерти» травматичний фрагмент життєвої історії (Wifiskeleton); означає бажання викреслити минуле, уникнути болючих спогадів. *Mama, I'm chasin' a ghost* – центральна метафора з *Like Him* (Tyler, the Creator), у якій постать «батька-примари» постає як символ втрати, невідомості та незавершеного горя; репрезентація травми покинення та кризи ідентичності.

У межах медіакультурного дискурсу було здійснено об'ємний аналіз фактичного матеріалу, що охоплює різні медійні формати – анімаційні серіали, подкасти, розповіді, короткі відео TikTok, а також пісенні композиції, які функціонують як аудіальний супровід травматичного досвіду. Загалом цей корпус становив 764 номінативні одиниці, виокремлені шляхом суцільного вибору та контекстуального аналізу вербалізаторів психотравми.

Зібраний матеріал продемонстрував високу жанрову і семіотичну варіативність, що характерно для медіакультурного середовища, у якому травматичний досвід репрезентується водночас через діалогічне мовлення персонажів, авторські коментарі, візуально-текстові накладки, метафоричні формули, символи та емоційно насичені ліричні фрагменти. Саме тому після фіксації одиниць необхідним стало їх систематичне впорядкування.

Саме тому було проведено групування одиниць у лексико-тематичні групи, де кожна група репрезентує певний сегмент прояву або осмислення психотравми.

З огляду на те, що повний корпус медіакультурного дискурсу виявив понад 760 номінативних одиниць, репрезентованих у 24 лексико-тематичних групах, подати всі матеріали в даному дослідженні є неможливим, тому у статті подано скорочений, репрезентативний

Таблиця 1

**Систематизація ключових номінативних одиниць медіакультурного дискурсу
за лексико-тематичними групами**

ЛТГ	Семантичний фокус	Найрепрезентативніші метафори, образи та вирази
ЛТГ 1. Суїцидальність і саморуйнівні імпульси	суїцидальні думки, саморуйнація	<i>dead by 19; I still think about dying; bleeding to death internally; moment of bravery; drowning in trauma; don't think I'm gonna last; already died</i>
ЛТГ 2. Депресивний та емоційний дистрес	депресія, біль, емоційне виснаження	<i>the emptiest of feelings; it hurts; devastated; emotional stew; bad mood; hard days weigh you down</i>
ЛТГ 3. Травматична пам'ять і флешбеки	ретроспекції, тригери, повернення спогадів	<i>truth arrives too late; echo of a song; memories came back; shell smashed; stabbing stars through my back; sit and watch it burn; rip a page out the book</i>
ЛТГ 4. Емоційна відчуженість та дисоціація	емоційне оніміння, уникання, стан «завмирання»	<i>floating; hide the emotions; cover up my face; pretending; live in isolation; feel nothing at all; it lingers</i>
ЛТГ 5. Негативна самореференція, сором	самознецінення, внутрішня критика	<i>I'm so stuck; I'm too dumb; worst story told; broke as a joke; parasitic; has-been; pile of crap; dumb guy gets fat</i>
ЛТГ 6. Страх покинутості, вразливі прив'язаності	залежність, потреба в близькості	<i>hoping you would come back; wanting one person; need someone to tell everything; chase a ghost; do I look like him?</i>
ЛТГ 7. Дисфункційні копінг-стратегії	адикції, самозаспокоєння	<i>clinging onto bottles; drunk as a skunk; high all the time; drowning in anxiety; smoked a cig; I can't breathe</i>
ЛТГ 8. Горе та втрата (grief)	смерть, горювання, траур	<i>grief was my constant companion; whole life bloomed and withered; baby was gone; dark velvet of sleep; dying on opposite sides of the city</i>
ЛТГ 9. Травматичне дитинство та parentification	дитяча травма, відсутні батьки	<i>childhood trauma; drifting from my innocence; father had to go; chasing a ghost; misunderstood as a kid</i>
ЛТГ 10. Соціальна ізоляція, самотність	відчуження, самотність	<i>loneliness followed me everywhere; nobody cares; nowhere to go; evaporated from your life</i>
ЛТГ 11. Тривожність і емоційна нестабільність	тривожність, паніка, емоційне перевантаження	<i>panic attack; can't breathe; hysterical and useless; lingering feeling; trembling markers</i>
ЛТГ 12. Фрагментація та криза ідентичності	розщеплення, пошук себе	<i>shell smashed; who am I now?; villain and violent / infant and innocent; what's left is whoever I am now; more horse than a man</i>
ЛТГ 13. Соматизація та тілесні прояви	тілесний біль, тілесні метафори	<i>crushed like a bug; bleeding to death internally; floor collapsing; stabbed; Dead Sea; heartbroken but still intact</i>
ЛТГ 14. Регресивні реакції, повернення в дитинство	повернення в минуле, дитячі моделі	<i>wanna be a kid again; cover up my face; infant and innocent; thinking since elementary school</i>
ЛТГ 15. Метафори руйнування та хаосу	внутрішній крах	<i>sit and watch it burn; crushed like a bug; shell smashed; drowning in trauma; life is one long hard kick</i>

Продовження таблиці 1

ЛТГ 16. Потреба у безпеці й підтримці	заспокійливий, комфортний простір	<i>you're not alone; sending hugs 🤗; feel safe; cradle you now; cover me with blankets</i>
ЛТГ 17. Соціальний сором і страх оцінювання	стигма, осуд	<i>stop embarrassing me; staring at me; people like us feel so much; need everyone to like me</i>
ЛТГ 18. Токсичні сімейні сценарії	небезпечні взаємини, емоційне нехтування	<i>mother crying; child as caregiver; ambiguous loss; you're the state's problem</i>
ЛТГ 19. Економічна нестабільність і виживання	бідність як травма	<i>broke as a joke; living month to month; nowhere to go</i>
ЛТГ 20. Адиктивна поведінка та залежності	алкоголь/наркотики як коупінг-механізм	<i>high all the time; doing lines in the bathroom; numb coping; I float</i>
ЛТГ 21. Любовна прихильність та емоційна залежність	прив'язаність, любов/біль	<i>heartbroken but still intact; in pieces but still at peace; wanting one person; love as grounding</i>
ЛТГ 22. Духовна криза та втрата віри	духовна дезорієнтація, екзистенційний сумнів	<i>nothing to pray to; dark velvet of sleep; crosses and fishnecks; prayed for an illness</i>
ЛТГ 23. Рольові конфлікти та тиск	очікування, успіх/невдача	<i>one shot at legacy; I'm a joke forever; has-been; propped-up roles</i>
ЛТГ 24. Невимовний досвід і мовчання	невимовний біль, травма	<i>words are futile devices; no one knows the full story; pictures that hang in your mouth; I won't say it at all</i>

варіант таблиці, який містить лише найвагоміші, найбільш маркерні та концептуально значущі одиниці – ті, що «оживлюють» медіадискурс: метафори, порівняння, емотивні формули та ключові вирази, які фіксують смислові домінанти психотравми у сучасній медіакulturі.

Сформовані ЛТГ демонструють багатовимірність психотравматичного досвіду: від суїцидальності, дисоціації та травматичної пам'яті – до втрати, дитячої депривації, соматизації, адиктивних коупінгових стратегій та пошуку безпеки. Усі групи разом окреслюють єдине медіакulturне дискурсивне поле, у межах якого травма осмислюється через інтенсивні тілесні, емоційні, екзистенційні та соціальні метафори.

Узагальнення 764 номінативних одиниць дало змогу виокремити 24 ЛТГ, однак для подальшого концептуального аналізу потрібно звести ЛТГ до ширших семантичних блоків, що відображають глибинні механізми осмислення травми.

Тому було сформовано 6 макрополів, кожне з яких інтегрує певні ЛТГ за спільними смисловими, психологічними чи дискурсивними характеристиками.

Така структура дозволяє повноцінно описати концепт PSYCHOTRAUMA у його сучасному культурному функціонуванні та забезпечує цілісне бачення зв'язків між ЛТГ.

Побудова макрополів дозволила систематизувати велику кількість лексико-тематичних груп і виявити провідні напрями репрезентації психотравми в медіакulturному дискурсі. Однак для повного опису структури концепту недостатньо лише тематичного групування – необхідно визначити його внутрішню ієрархію, тобто одиниці, які утворюють ядро, та ті, які віддаляються до периферії.

Ядро становлять найчастотніші та стилістично нейтральні номінації, що прямо називають явище та слугують первинними індикаторами травматичного досвіду: *trauma, childhood*

Таблиця 2

Макрополя репрезентації концепту PSYCHOTRAUMA в медіакulturному дискурсі

Макрополе	ЛТГ, що входять
Афективно-психічна симптоматика травми	ЛТГ 1, ЛТГ 2, ЛТГ 4, ЛТГ 11, ЛТГ 14
Наративно-мнемічна структура травми	ЛТГ 3, ЛТГ 9, ЛТГ 12, ЛТГ 24
Травма стосунків і прив'язаності	ЛТГ 6, ЛТГ 10, ЛТГ 18, ЛТГ 21
Соціокulturна детермінація травми	ЛТГ 7, ЛТГ 17, ЛТГ 19, ЛТГ 20
Тілесно-екзистенційний вимір травми і горя	ЛТГ 8, ЛТГ 13, ЛТГ 15
Коупінг і резилієнтність після травми	ЛТГ 16, ЛТГ 22, ЛТГ 23

trauma, grief, loss, anxiety, panic, depression, а також вербалізації базових станів: *pain, hurt, fear, sadness, stress*. Ці одиниці є максимально узагальненими, універсально впізнаваними у всіх типах медіаконтенту (подкасти, TikTok, есе Modern Loss, пісні) і формують семантичний центр поля.

Ближня периферія охоплює структурно й тематично споріднені одиниці, які не називають травму прямо, але деталізують її типи, прояви, механізми та емоційні наслідки. Сюди входять одиниці з таких ЛТГ: афективно-психічна симптоматика (ЛТГ 1, 2, 11): *suicidal thoughts, intrusive thoughts, emptiness, overwhelming, numbness, guilt, exhaustion, hysterical and useless*; нарративні одиниці пам'яті та ретроспекції (ЛТГ 3, 12): *memories came back, echo of a song, shell smashed, what's left is whoever I am now*; дисоціація та емоційна відчуженість (ЛТГ 4): *floating, freeze-state, hiding emotions, keep it to myself*; негативна самооцінка та сором (ЛТГ 5): *I'm too dumb, I'm a failure, misunderstood, feel like a burden*; травма прив'язаності (ЛТГ 6, 9, 21): *wanting the inmost, nobody cares, chase a ghost, do I look like him?*; дисфункційний копінг (ЛТГ 7, 20): *clinging onto bottles, drunk as a skunk, I float, doing lines in the bathroom*; тілесні метафори та соматизація (ЛТГ 13): *crushed like a bug, stabbing stars through my back, I can't breathe*; Цей рівень формує систему опису внутрішніх переживань, найбільш характерних для популярного психотравматичного дискурсу.

Дальня периферія включає стилістично марковані, метафоричні, ситуативні та контекстуально забарвлені одиниці, які розкривають суб'єктивний, соціальний та культурний вимір травматичного досвіду. Це – матеріал, що найінтенсивніше «оживлює» дискурс і варіюється залежно від жанру. До дальньої периферії належать: поетичні та інтенсивні метафори (ЛТГ 15): *sit and watch it burn, drowning in trauma, life bloomed and withered, shell smashed, floor collapsing*; соціально-культурні сценарії (ЛТГ 7, 17, 18, 19): *paparazzi staring at me, parasitic dependency, you're the state's problem, living month to month*; емоційно забарвлені вербалізації горя (ЛТГ 8): *grief was my constant companion, bruise I still push, evaporated from your life*; регресивні й інфантильні реакції (ЛТГ 14): *wanna be a kid again, cover up my*

face, infant and innocent; прагнення безпеки та підтримки (ЛТГ 16): *you're not alone, stay strong, cover me with blankets, cradle you now*; втрата віри та духовна дезорієнтація (ЛТГ 22): *nothing to pray to, darkness before dawn, I swear I'd be different*; На цьому рівні фіксуються найбільш ситуативні, суб'єктивні та емоційно виразні смисли, що значною мірою визначають специфіку сучасного медіакультурного дискурсу.

Висновки і перспективи подальших досліджень. У ході дослідження було встановлено, що англomовний медіакультурний дискурс формує полікодову та варіативну систему вербалізації психотравми. Виявлено, що структура концепту *PSYCHOTRAUMA* в англomовному медіакультурному дискурсі зберігає ієрархічну структуру ядро-периферія, проте характеризується підвищеною рухливістю та образністю, що підкреслює специфічну динаміку медіакультурної репрезентації. Це свідчить про те, що медіадискурс не лише відтворює, а й трансформує уявлення про психотравму, включаючи її в ширший соціокультурний контекст.

Аналіз англomовного корпусу медіакультурних номінативних одиниць (764 одиниці) продемонстрував, що психотравма в медіа репрезентується через поєднання індивідуального досвіду, емоційної експресії та соціокультурних чинників, що зумовлює появу численних метафор, тілесних образів і маркерів афективних станів, на відміну від наукового (виявлених наукових номінативних одиниць 868).

Побудова лексико-тематичних груп та їх інтеграція у макрополя продемонструвала, що медіакультурна репрезентація психотравми перебуває навколо осей – афективної, нарративно-мнемонічної, соціальної, тілесної, екзистенційної та коупінгової, що свідчить про поліцентризм медіакультурного дискурсу.

Внутрішня структура номінативного поля продемонструвала умовну, але аналітично виразну диференціацію між ядром, ближньою та дальньою периферією. Ядро містить найзагальніші лексеми, проте його межі залишаються рухливими через високу варіативність медіакультурного дискурсу.

Перспективним напрямом подальших досліджень є поглиблений аналіз образного сегменту концепту *PSYCHOTRAUMA*, зокрема функці-

онування метафор, символів і тілесно-емоційних образів у різних медіажанрах та їхнього

внеску у формування колективних уявлень про травматичний досвід.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Боднар І. Концепт ОСВІТА як фрагмент мовної картини світу носіїв англійської мови. *Науковий вісник Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки. Філологічні науки. Мовознавство*. 2015. № 4. С. 15–20. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvnuflm_2015_4_5.
2. Вільчинська Т. П., Бачинська Г. В., Вербовета О. С. Концепт “ВІЙНА” в українській паремійній картині світу (до 95-річчя від дня народження проф. Л. А. Лисиченко). *Лінгвістичні дослідження*. 2023. № 58. С. 3–16. URL: <https://doi.org/10.34142/23127546.2023.58.01> (дата звернення: 15.02.2026).
3. Врублевська Т. В. Номінативне поле концепту «ПОДІЛЛЯ» в художніх творах Михайла Стельмаха: цілісна номінація. *Наукові записки Національного університету «Острозька: Філологічна академія». Серія*. 2014. № 50. С. 49–51.
4. Дріч Ю. С. Номінативне поле концепту ‘РАДІСТЬ’/ ‘ПЕЧАЛЬ’ в українській мові: етимолого-культурологічний аспект. *Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія 10 : Проблеми граматики і лексикології української мови*. 2014. № 11. С. 22–26.
5. Дячук В. Р. Номінативне поле концепту БАТЬКИ в мовній картині світу гуцулів. *Записки з українського мовознавства*. 2023. № 30. С. 242–253. DOI: <https://doi.org/10.18524/2414-0627.2023.30.283839>
6. Іванюха Т. В. Дискурси медіа та культури: основні аспекти взаємодії у діахронічному вимірі. *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: Філологія. Журналістика*. 2025. Т. 36, № 1. С. 146–150. DOI <https://doi.org/10.32782/2710-4656/2025.1.2/24>
7. Іващенко В. Концептуальна репрезентація фрагментів знання в науково-мистецькій картині світу (на матеріалі української мистецтвознавчої термінології). Київ : Вид. дім Дмитра Бураго, 2006. 328 с.
8. Лисиченко А. Структура мовної картини світу. *Мовознавство*. 2004. № 5-6. С. 36–41.
9. Мартин В. О. Номінативне поле субконцепту ΑΡΡΩΣΤΙΑ у давньогрецькій МОВІ. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер.: Філологія*. 2018. Т. 2, № 33. С. 75–77.
10. Паньків У. Номінативне поле концепту «ЩАСТЯ» в латинській мові. *Прикарпатський вісник Наукового товариства імені Шевченка. Слово*. 2023. № 18. С. 63–71. DOI: [https://doi.org/10.31471/2304-7402-2023-18\(69\)-63-71](https://doi.org/10.31471/2304-7402-2023-18(69)-63-71)
11. Плотнікова Н. В. Поняття "КОНЦЕПТОСФЕРА" та "КОНЦЕПТ" у сучасній лінгвістиці. *Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського. Серія : Філологія. Соціальні комунікації*. 2020. Т. 31, № 70. С. 91–96. DOI <https://doi.org/10.32838/2663-6069/2020.1-1/17>.
12. Пянковська І. В. Концепція та методологія медіадискурсу. *Закарпатські філологічні студії*. 2022. Т. 1, № 26. С. 182–187. DOI <https://doi.org/10.32782/tps2663-4880/2022.26.1.35>.
13. Селіванова О. Лінгвістична енциклопедія. Полтава : Довкілля, 2010. 844 с.
14. Селіванова О. О. Сучасна лінгвістика: Термінологічна енциклопедія. Полтава: Довкілля-К, 2006. 716 с.
15. Тараненко О. Поєднання тенденцій демасифікації та реміфологізації в пропагандистському впливі медіа-дискурсу на аудиторію. *Діалог: медіа студії*. 2016. № 22. С. 4–16.
16. Томнюк Л. М. Сучасний німецькомовний тюремний дискурс (когнітивно-семантичний аспект) : дисертація. Чернівці, 2018. 341 с.
17. Чекарева Є. Концептуальні сфери простору і часу в лексико-семантичній системі давньогрецької мови (просторово-часовий аспект). Харків : ХНУ ім. В. Н. Каразіна, 2017. 416 с.
18. Шевченко Л., Сизонов Д. Теорія медіалінгвістики : підручник / ред. Л. Шевченко. Київ : ВПЦ «Київ. ун-т», 2021. 214 с. URL: <http://library.megu.edu.ua:8180/jspui/bitstream/123456789/4582/1/2021.pdf>.
19. Azhogina N. English -language media and cultural discourse: conceptual notions in the light of media linguistics. *International Humanitarian University Herald. Philology*. 2023. No. 64. P. 4–9. URL: <https://doi.org/10.32782/2409-1154.2023.64.1> (дата звернення: 10.02.2026).
20. Basch C. H. et al. Deconstructing TikTok Videos on Mental Health: Cross-sectional, Descriptive Content Analysis. *JMIR Formative Research*. 2022. Vol. 6, no. 5. P. e38340. URL: <https://doi.org/10.2196/38340> (дата звернення: 10.02.2026).
21. Bluhm C. Linguistische Diskursanalyse : Überblick, Probleme, Perspektiven. *Sprache und Literatur. Sprache und Literatur in Wissenschaft und Unterricht*. 2000. Vol. 31, no. 86. P. 3–19.
22. Bradley L. How BoJack Horseman Uses Animation to Express the Surreal Misery of Trauma. URL: <https://www.vanityfair.com/hollywood/2018/09/bojack-horseman-season-5-lisa-hanawalt-interview?srsId=AfmBOooTYHha5SzS8SDxmYqqBNL6t6IIWMhiNn3-07FzNTXM1qik9EWn>. (дата звернення: 10.02.2026)

23. Kho S. N. A Grand Concept or Contemporary Approach?. *Procedia – Social and Behavioral Sciences*. 2014. No. 155. P. 362–367.
24. Luginbühl, Martin. Media Linguistics: On Mediality and Culturality. *Living Linguistics*. 2015. No. 1. P. 9–26.
25. Netflix. BoJack Horseman, 2014. <https://www.netflix.com/browse>. URL: <https://www.netflix.com/browse> (дата звернення: 10.02.2026).
26. Warnke I. H., Spitzmüller J. Methoden und Methodologie der Diskurslinguistik – Grundlagen und Verfahren einer Sprachwissenschaft jenseits textueller Grenzen. *Methoden der Diskurslinguistik. Sprachwissenschaftliche Zugänge zur transtextuellen Ebene*. 2008. P. 3–54.

REFERENCES:

1. Bodnar, I. (2015). Koncept OSVITA yak frahment movnoi kartyny svitu nosiiv anhliiskoi movy [Concept EDUCATION as a fragment of the linguistic picture of the world of English native speakers]. *Naukovyi visnyk Shkhidnoievropeiskoho natsionalnoho universytetu imeni Lesi Ukrainky. Filolohichni nauky. Movoznavstvo – Scientific Bulletin of Lesya Ukrainka Eastern European National University. Philological Sciences. Linguistics*, 4, 15–20. Retrieved from: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvnuflm_2015_4_5 [in Ukrainian].
2. Vilchynska, T. P., Bachynska, H. V., & Verbovetska, O. S. (2023). Koncept “VIINA” v ukrainskii paremiinii kartyni svitu (do 95-richchia vid dnia narodzhennia prof. L. A. Lysychenko) [Concept “WAR” in the Ukrainian paremiological picture of the world (to the 95th anniversary of the birth of Prof. L. A. Lysychenko)]. *Linhvistychni doslidzhennia – Linguistic Research*, 58, 3–16. <https://doi.org/10.34142/23127546.2023.58.01> [in Ukrainian].
3. Vrublevska, T. V. (2014). Nominatyvne pole konceptu «PODILLIA» v khudozhnikh tvorakh Mykhaila Stelmakha: tsilisna nominatsiia [The nominative field of the concept "PODILLIA" in the artistic works of Mykhailo Stelmakh: Holistic nomination]. *Naukovi zapysky Natsionalnoho universytetu "Ostrozka: Filolohichna akademiia". Serii – Scientific Notes of the National University "Ostroh: Philological Academy". Series*, 50, 49–51 [in Ukrainian].
4. Drich, Yu. S. (2014). Nominatyvne pole konceptu ‘RADIST’/ ‘PECHAL’ v ukrainskii movi: etymoloho-kulturolo-hichniy aspekt [The nominative field of the concept ‘JOY’/ ‘SORROW’ in the Ukrainian language: etymological-cultural aspect]. *Naukovyi chasopys NPU imeni M. P. Drahomanova. Serii 10: Problemy hramatyky i leksykologii ukrainskoi movy – Scientific Journal of M. P. Drahomanov NPU. Series 10: Problems of Grammar and Lexicology of the Ukrainian Language*, 11, 22–26 [in Ukrainian].
5. Diachuk, V. R. (2023). Nominatyvne pole konceptu BATKY v movnii kartyni svitu hutsuliv [The nominative field of the concept PARENTS in the linguistic picture of the world of the Hutsuls]. *Zapysky z ukrainskoho movoznavstva – Notes on Ukrainian Linguistics*, 30, 242–253. DOI: <https://doi.org/10.18524/2414-0627.2023.30.283839> [in Ukrainian].
6. Ivaniukha, T. V. (2025). Dyskursy media ta kultury: osnovni aspekty vzaïemodii u diakhronichnomu vymiri [Media and cultural discourses: Main aspects of interaction in the diachronic dimension]. *Vcheni zapysky TNU imeni V. I. Vernadskoho. Serii: Filolohia. Zhurnalistyka – Scientific Notes of V. I. Vernadsky TNU. Series: Philology. Journalism*, 36(1), 146–150. DOI <https://doi.org/10.32782/2710-4656/2025.1.2/24> [in Ukrainian].
7. Ivashchenko, V. (2006). *Konceptualna reprezentatsiia frahmentiv znannia v naukovo-mystetskii kartyni svitu (na materialy ukrainskoi mystetstvoznachchoi terminolohii)* [Conceptual representation of knowledge fragments in the scientific-artistic picture of the world (based on Ukrainian art criticism terminology)]. Kyiv: Vyd. dim Dmytra Buraho [in Ukrainian].
8. Lysychenko, A. (2004). Struktura movnoi kartyny svitu [Structure of the linguistic picture of the world]. *Movoznavstvo – Linguistics*, 5-6, 36–41 [in Ukrainian].
9. Martyn, V. O. (2018). Nominatyvne pole subkonceptu APPQETIA u davnohretskaï MOVI [The nominative field of the subconcept APPQETIA in the ancient Greek language]. *Naukovyi visnyk Mizhnarodnoho humanitarnoho universytetu. Ser.: Filolohiia – Scientific Bulletin of the International Humanitarian University. Ser.: Philology*, 2(33), 75–77 [in Ukrainian].
10. Pankiv, U. (2023). Nominatyvne pole konceptu «SHCHASTIA» v latynskii movi [The nominative field of the concept "HAPPINESS" in the Latin language]. *Prykarpatskyi visnyk Naukovoho tovarystva imeni Shevchenka. Slovo – Carpathian Bulletin of the Shevchenko Scientific Society. Word*, 18, 63–71. DOI: [https://doi.org/10.31471/2304-7402-2023-18\(69\)-63-71](https://doi.org/10.31471/2304-7402-2023-18(69)-63-71) [in Ukrainian].
11. Plotnikova, N. V. (2020). Poniattia "KONCEPTOSFERA" ta "KONCEPT" u suchasniï linhvistytsi [The concepts of "CONCEPTOSPHERE" and "CONCEPT" in modern linguistics]. *Vcheni zapysky Tavriiskoho natsionalnoho universytetu imeni V. I. Vernadskoho. Serii: Filolohiia. Sotsialni komunikatsii – Scientific Notes of Taurida National V. I. Vernadsky University. Series: Philology. Social Communications*, 31(70), 91–96. DOI <https://doi.org/10.32838/2663-6069/2020.1-1/17> [in Ukrainian].

12. Piankovska, I. V. (2022). Konceptsiia ta metodolohiia mediadyskursu [Concept and methodology of media discourse]. *Zakarpatski filolohichni studii – Transcarpathian Philological Studies*, 1(26), 182–187. DOI <https://doi.org/10.32782/tps2663-4880/2022.26.1.35> [in Ukrainian].
13. Selivanova, O. O. (2006). *Suchasna linhvistyka: Terminolohichna entsyklopediia* [Modern linguistics: Terminological encyclopedia]. Poltava: Dovkillia-K [in Ukrainian].
14. Selivanova, O. (2010). *Linhvistychna entsyklopediia* [Linguistic encyclopedia]. Poltava: Dovkillia [in Ukrainian].
15. Taranenko, O. (2016). Poiednannia tendentsii demasyfikatsii ta remifolohizatsii v propagandystskomu vplyvi media-dyskursu na audytoriiu [Combination of the trends of demassification and remythologization in the propaganda influence of media discourse on the audience]. *Dialoh: media studii – Dialogue: Media Studies*, 22, 4–16 [in Ukrainian].
16. Tomniuk, L. M. (2018). *Suchasnyi nimetskomovnyi tiuremnyi dyskurs (kohnityvno-semantychnyi aspekt)* [Modern German-language prison discourse (cognitive-semantic aspect)] (Unpublished doctoral dissertation). Chernivtsi [in Ukrainian].
17. Chekareva, Ye. (2017). *Konceptualni sfery prostoru i chasu v leksyko-semantychnii systemi davnohretskei movy (prostorovo-chasovyi aspekt)* [Conceptual spheres of space and time in the lexico-semantic system of the ancient Greek language (spatio-temporal aspect)]. Kharkiv: KhNU im. V. N. Karazina [in Ukrainian].
18. Shevchenko, L., & Syzonov, D. (2021). *Teoriia medialinhvistyky: Pidruchnyk* [Theory of media linguistics: Textbook] (L. Shevchenko, Ed.). Kyiv: VPTs "Kyiv. un-t". Retrieved from: <http://library.megu.edu.ua:8180/jspui/bitstream/123456789/4582/1/2021.pdf> [in Ukrainian].
19. Azhogina, N. (2023). English-language media and cultural discourse: Conceptual notions in the light of media linguistics. *International Humanitarian University Herald. Philology*, 64, 4–9. <https://doi.org/10.32782/2409-1154.2023.64.1>
20. Basch, C. H., Hillyer, G. C., Jaime, C., & MacLean, S. A. (2022). Deconstructing TikTok videos on mental health: Cross-sectional, descriptive content analysis. *JMIR Formative Research*, 6(5), e38340. <https://doi.org/10.2196/38340>
21. Bluhm, C. (2000). Linguistische Diskursanalyse: Überblick, Probleme, Perspektiven. *Sprache und Literatur*, 31(86), 3–19.
22. Bradley, L. (2018). *How BoJack Horseman uses animation to express the surreal misery of trauma*. Vanity Fair. Retrieved from <https://www.vanityfair.com/hollywood/2018/09/bojack-horseman-season-5-lisa-hanawalt-interview>
23. Kho, S. N. (2014). A grand concept or contemporary approach?. *Procedia – Social and Behavioral Sciences*, 155, 362–367.
24. Luginbühl, M. (2015). Media linguistics: On mediality and culturality. *Living Linguistics*, 1, 9–26.
25. Netflix. (2014). *BoJack Horseman*. Retrieved from: <https://www.netflix.com/browse>
26. Warnke, I. H., & Spitzmüller, J. (2008). Methoden und Methodologie der Diskurslinguistik – Grundlagen und Verfahren einer Sprachwissenschaft jenseits textueller Grenzen. In *Methoden der Diskurslinguistik. Sprachwissenschaftliche Zugänge zur transtextuellen Ebene* (pp. 3–54).

Дата першого надходження статті до видання: 24.04.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 15.06.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 13.08.2026